

Ahoj holky a kluci! Ahoj kluci a holky!

Já vyšla: Jů, lidišky, já vyšla! Já jsem šťastná, já . . .
já jsem tichá až zakřiknutá, nevinná, trochu poetická, a jak
sám vidíš, nečekaně se vykytujíš. Je možné, že po vzoru ne-
jmenované MORAVSKOSERIE zaniknu tak rychle, jako jsem se vys-
kytla; je možný i opak. Můj kámoš, t. č. zajiště blahořečící
vojenské disciplíně, Vám všem přeje senzační vandrování a těší
se na Tvoje, Tvoje, Tvoje, Tvoje, Tvoje, Tvoje, Tvoje, Tvoje,
Tvoje, Tvoje, Tvoje . . . Tvoje, Tvoje, Tvoje . . . Tvoje i Tvoje
i Tvoje a Tvoje A H O J .

Klekánice

Blbej dialog

Ptám se blbosti Kam kráčíš?
Odpověděla, že do Blba
Kde to je, má milá?
Nevím. Pravila
Můžu s Tebou?
Kam?
Do blba.
Co tam, takhle ve dvou?
No budeš tam se mnou
vykládat lidem
o naší blbě kráse

Monolog Pryč

Stojím někde se svou paletou
a Blbo mi jí bere
Mám plnej hrnek s najvyšou
pitomého děje
Svým rozumem jsem dadaistkou
seč myslí se mi dere
recept s náskou formalitou
již mi Blbo přeje

obě P. T. Blbosti byly
vyroběny r. 1973 - podzim

1. Pifíkova

KLEKÁNICE

1974

C h t ě l b y c h

Chtěl bych
být rozdávačem zeměpisu
Vyprávět dětem
o cestách který nevěšly se do map
vodit je k potokům co ještě žijou
Složit jim slib
že existují lidé
kteří od rána jdou
na vzdálený kopce a věří
že tam kdesi čeká kamarád
na kouzlo východu slunce
Umět žít?
Nalézt si cestu a po ní jít!

MS 50/1973

M i l e n c i

Tekuté tváře lepily ticho
na křídle vlažnému vzduchu
tuláckého rána

Letící mosty
návaly věčejším trábiům

Při pokloně slunci
našli lék na všechny nemoci
Užívali kapky rosy

Mladá fronta 22W/1974

Š l a p e j d á l

Když ráno spadne mlha
na místa hledačů -náctin
obavy tvoří hloučky
o první dobréj krok
Přesto jdou se silou jitra dál
aby nevědomky ještě víc
prošlapaly schodiště pokroku

Tak šlapej dál
a někde úplně na dně svých dnů
sehovej ohlédnutí

Mlha je sořva v poločase

1974

J i t r e c e p t e m s n ů

Rozdupat počítadlo času
Zahřabat rezatý vzpomínky
Osedlat pytláky tuláctví
Pověsit kukadla na sluneční
paprsek

Potom se rozběhnout
Klusat někam dál,
zpátky se ohlédnout,
smát se, vzít kytaru a hrát

MS 32/1973

V á č e r

Červený stáda beránků
neskákaly do blankytného moře
Můj stín se přibližoval k lesu
Milionům jiných
lepilo němý slunce
stíny po zdích

1973

UŽ skřípou kola vlaku

Melancholicky kolem tebe jezděj
stromy
Počítáš telegrafní sloupy
Tráva už zvolna pousíná
po pravidelný koupeli
A nedočkavý nohy
jsou špičkou ve svých snech

MS 1973

B a l a d e n a p o n d ě l í

Nenápadnej říční balvan
Balancující kláda spojující břehy
Akord zelený volnosti
Plavná šedomodrá voňavka
Vteřina chlapecký něhy

Vyvěste černý praporek
Je teprv pondělí
a čeká nás celý týden
na balancující kládě
spojující břehy

z Trapeavce 1973

L e v n e j s e n

Bez tvarý žlutočervený nic
Ukradená lama
Průnik do její tajů
Trvalá vráska do aktiv paměti
za pouhou otýpku
suchého dřeva
a jediný škrtnutí
normalisovanou sirkou

1973

F i l t r o v a n ý b u z e n í

Nejapiš filtraci kafe
zbylo nám k snídani mlíko
Ten den zem slunce nevidělo
Jásal jsem nad jeho slepotou
To mlíko kyselý odplavilo mastný
Pak bylo čisto
Měl jsem najednou pocit,
že má život účtuje štěstí

DĚKOVNEJ · DOPIS

NAŠEL JSEM VÁS
DĚKUJU VÁM
MÁM RADOST
DÝT TĚ UŽ
NEJSEM SÁM
TAM V DÁLÍ
TAKY ŽIJOU
LIDI

Kavčeti a Jerrymu 1973

Kamerádství

Rozcuchaný hvězdy
 Úspory ticha toku potoka
 Diskrétní odchod slunce
 Srdeční panika
 Lživá slova lži
 Stereomnology
 Zašlápnutý pochod života
 Kořeny bez konce
 Kamerádství?
 Nebo snad láska?

Mladá fronta 1974

Kordialita

Viš, milej hochu,
 já někde posbírala
 elegantní střepy;
 venku se nalfčila
 větrnou maští
 abych ti ukázala
 svoji prostotu,
 krásu a nahotu,
 svoje štěstí.
 Taková jsem
 a jiná nebůdu.
 Děkuju,
 já tě miluju.

1974

Žiju ve XX. století

Směju se tisícům postiženým
 trapným návykem zvyklostí
 Jsem v opozici
 životní partii rozladěností
 Chápu její krásu
 Šílím vědomostí pocitu
 okamžiku stanutí
 na nekonečném hrota času

1974

Registrace přetvářek

Známa přetvářka
 již časem podléháme,
 kterou promíjíme,
 již respektujeme
 z pozice malých v naději,
 že takhle byla tou poslední
 zase ukázala svoji líč.
 Tentokrát potlačím projevy vzteku
 lítosti, suřivoti,
 zato jí pořádně zapíšu.
 Zaznamenám do paměti a nikdy
 nezapomenu. Nepromínu.

1974

Roku 1974

Křičíme cyklostylem
 Voníme telefonem
 Krademe očima
 Píšeme metaforickým perem
 Známe ještě člověka?
 Víme, kudy se jde k lidem?

1974

Z m i z e l

Jak tak jdu a přemýšlím
klidně si přeskakují od včerejška k zítřku
Jdu k šedomodré skále
a na zádech mám stokilové závaží
Ahoj!

Máme dva prázdné ešusy
a lezem
s vyplazeným jazykem
Táhnem se blátem
v čerstvých stopách
ke konci vyprahlé strouhy

Sedím si klidně
na nenápadném šutru
a naslouchám tuláckým historkám
o mokré vodě
Ze starého pramínku
zbyla jen vzpomínka
na plnou čatoru
Zmizel.

MS 36/1974

z i m a

zánikem barevného listí
kvantem zimáků
cestou načechranou
kašlem a rýmou

se objevila
představila
přišla a pozdravila

krajinou učesanou
lichá

Pohřební blues větru

Zastavil jsem se v lese
V jehličí žiznila pohozená
kopretina
Stonku jsem jí smočil do louže
a naslouchal větrnému songu
Zpíval cosi o lidech a kytkách

MS 29/1974

Jedna jediná štreka

Jedna jediná štreka
tě dokázala omámit a zněnit
Celý týden tě pronásleduje
nádherný sen
snáš o málu a přeci o všem
o jedný krásný studánce
o klikatý štrece ke svýmukbu
o kamarádství i o lásce

Obrana lidu 37/1972

s bílým závojem
lehkomyslná

obyčejná zima

Pifík